

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 475/2498

อัยการจังหวัดชลบุรี โจทก์ นายหลีหรือโชติ ทองประกอบจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 6 (19) (20), ม. 223, ม. 224, ม. 225, ม. 227

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 6, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 223, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 224, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 225, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 227, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

แบบ ท.ย.11-ต.55 เป็นแบบพิมพ์คำแจ้งความเรื่องโอนและรับโอนยานพาหนะซึ่งใคร ๆ ก็ตรอกข้อความเอาเองแล้วยื่นต่อนายทะเบียนยานพาหนะเพื่อสั่ง และเป็นคำแจ้งความต่อนายทะเบียนฯ เพื่อแก้ทะเบียนรถยนต์เท่านั้น ไม่ใช่หนังสือที่เจ้าหน้าที่ต้องเรียบเรียงหรือรับว่าเป็นของแท้ ตามกฎหมายลักษณะอาญาม.6(19)และไม่ใช่หนังสือสำคัญแก่การตั้งกรรมสิทธิ์หรือหลักฐานแก่การเปลี่ยนแปลงเล็กสิ่งใดตามกฎหมายลักษณะอาญา ม. 6(20) ผู้ใดให้หนังสือดังกล่าวซึ่งเป็นหนังสือปลอมจึงผิดตามมาตรา 223,227 ไม่ใช่ 224,225,22+,227

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเอาความเท็จไปแจ้งต่อปลัดอำเภอเมืองชลบุรีว่า จำเลยซื้อรถยนต์หมายเลข ข.ม.๐๐๐๒ และเจ้าของเดิมได้มอบทะเบียนรถให้แก่จำเลยแล้ว จำเลยทำลายเสียแล้ว เจ้าพนักงานเชื่อและรับแจ้งเหตุไว้และจำเลยไปแจ้งต่อนายทะเบียนยานพาหนะจังหวัดชลบุรีและ ส.ต.ต.ตำรวจว่า ทะเบียนรถยนต์หมายเลขดังกล่าวหาได้แจ้งความต่ออำเภอเมืองชลบุรีแล้ว นายทะเบียนจึงคัดสำเนาใบทะเบียนรถยนต์หมายเลขดังกล่าวให้แก่จำเลยแล้วจำเลยได้นำเอาใบแจ้งความเรื่องโอนและรับโอนยานพาหนะทางบกมีลายเซ็นในช่องผู้โอนว่า "นายอุดม ชื่นชม" ซึ่งจำเลยรู้อยู่แล้วว่า เป็นลายมือชื่อปลอมไปแจ้งต่อนายทะเบียนยานพาหนะจังหวัดชลบุรีว่า เจ้าของเดิมได้โอนกรรมสิทธิ์รถยนต์หมายเลขดังกล่าวให้แก่จำเลย เจ้าพนักงานมีคำสั่งอนุญาตให้โอนเป็นชื่อของจำเลย ความจริงเจ้าของเดิมไม่ได้โอนขายให้แก่จำเลย ขอให้ลงโทษจำเลย ตามกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๑๑๘,๒๒๗,๒๒๔,๒๒๕,๗๑ จำเลยรับสารภาพ ศาลชั้นต้น พิพากษาว่าจำเลยผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๑๑๘ ต่างกรรมต่างวาระและผิดตามมาตรา ๒๒๗,๒๒๔,๒๒๕ ที่แก้ไขโดยมาตรา ๓ ให้รวมกะทงลงโทษจำคุกจำเลย ๓ ปี ลดตามมาตรา ๕๙ กึ่งหนึ่งคงเหลือ ๑ ปี ๖ เดือน แต่จำเลยไม่เคยต้องคำพิพากษามาก่อน ฯลฯ จึงให้การลงอาญาไว้มีกำหนด ๕ ปี โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า จำเลยเอาความเท็จมากล่าวหลายคราวโดยไม่รู้สึกหวั่นเกรงเจ้าพนักงาน และยังเอาหนังสือปลอมมาใช้นับว่าเป็นการร้ายแรง พิพากษาแก้และเพาะข้อที่ให้การลงโทษเป็นให้ลงโทษจำเลยไปทีเดียว จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษ ศาลฎีกาเห็นพ้องตามคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองในเรื่องความผิดฐานแจ้งความเท็จ ส่วนความผิดในเรื่องใช้หนังสือปลอมซึ่งศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยมา ตามกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๒๒๗-๒๒๔-๒๒๕ นั้นศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย และเห็นว่า หนังสือปลอมที่จำเลยนำมาใช้คือคำแจ้งความเรื่องโอนและรับโอนยานพาหนะทางบกแบบ ท.บ. ๑๑-ต.๕๕ นั้น เป็นแบบพิมพ์ซึ่งใคร ๆ เขียนกรอกข้อความลงไปได้เองแล้วยื่นต่อนายทะเบียน ฯ

เพื่อสั่ง มิใช่หนังสือที่เจ้าหน้าที่ต้องเรียบเรียงหรือรับว่าเป็นของแท้ จึงมิใช่หนังสือราชการ ตามกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๖(๑๙) และเป็นเพียงคำแจ้งความต่อนายทะเบียนฯเพื่อให้แก่ ทะเบียนรถยนต์เท่านั้น หาใช่หนังสือซึ่งเป็นสำคัญแก่การตั้งกรรมสิทธิ์หลักฐานแก่การเปลี่ยนแก้ เล็ก ล้างโอนกรรมสิทธิ์อย่างใดตามมาตรา ๖(๒๐) ไม่ จึงพิพากษาแก้ว่าจำเลยผิดตามกฎหมายลักษณะ อาญามาตรา ๑๑๘,๒๒๓,๒๒๗ ให้ลงอาญาจำคุก ๒ ปี ลดตามมาตรา ๕๙ กึ่งหนึ่งคงเหลือ ๑ ปี นับแต่วันต้องขังไปปรากฏว่าจำเลยวางแผนการณ์ใช้อุบายหลอกลวงเจ้าพนักงานหลายครั้งโดยมิได้ กลัวเกรง จึงไม่รอการลงโทษให้

องค์คณะ

ตุลยพรรณปฎิภาณ · ประมูล สุวรรณศรี · วิเทศจรรยารักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/475/2498>